

Venstre og for den højtærede Landbrugsminister er kommet baade pludseligt og voldsomt. Den kom i det Øjeblik, de som Regeringsparti fik Ansvar for de Forslag, de maatte fremsætte. Forslaget gaar ud paa, at hele Høsten overtages til Maksimalpris, og at Høsten benyttes paa den Maade, at man prøver ved en skarp Rationering at faa den til at slaa til til Befolkningens Underhold. Men ikke alene dette; man vil ogsaa, hvis det er muligt, spare noget af den Høst, man ved Maksimalprisen har fordret afleveret af Landmændene, for senere at eksportere Kornet med en Fortjeneste til Hjælp for den Dækning, man ellers skulde have fra Skatteydernes Side. En Rationering har været gennemført og været nødvendiggjort af ernæringsmæssige Grunde gennem Krigen. Nu er den ikke saa stærkt paakrævet, men man gennemfører den i forstærket Form, væsentligst af økonomiske Grunde og af Hensyn til de Skattebyrder, som en Kornordning ellers vilde medføre for Befolkningen.

Dernæst er der ogsaa sket det Omslag hos den højtærede Landbrugsminister og hans Parti, at de er gaaet bort fra deres afgjorte Modstand mod Kvalitetsbetaling af Korn. Jeg skal indskrænke mig til at konstatere, at den højtærede Landbrugsminister var en ivrig Modstander af dette Princip under alle de Forhandlinger, vi har ført forud for de foregaaende Aars Kornlove. Jeg behøver ikke nærmere at komme ind paa at omtale dette Forhold, det konservative Folkepartis Ordfører (Sporon-Fiedler) har redet sin Kæphest ret grundigt; nu er den ogsaa blevet et stolt og smukt Dyr. Han har redet den for os en halv Times Tid og vist os alle dens fortrinlige Egenskaber, og jeg slutter mig fuldt ud til hans Bemærkninger angaaende dette Forhold.

Endvidere er det en glædelig Overraskelse for det radikale Venstre, at man søger Ordningen gennemført paa den Maade, at Brødprisen skal nedsættes for hele Befolkningen. Det maa være lidt underligt for dem, der gennem en Aarrække paa Møder rundt omkring paa Landet har ført en bitter Kamp mod dette Princip, at Brødprisen skal nedsættes ogsaa for de rige, fordi Landmændene skal aflevere deres Korn til Maksimalpris. Men ikke desto mindre ser

man nu dette søgt gennemført af den højtærede Landbrugsminister med Støtte fra hans Parti.

Man ser ogsaa, at man søger at gennemføre en Eksportafgift for Landbrugsvarer ved det foreliggende Forslag. Jeg kan forstaa, at Venstres Ordfører, Hr. Hedegaard, i Gaar ligesom undskyldende maatte sige, at en saadan Eksportafgift ikke var analog med tidligere forlangte og indførte Eksportafgifter for danske Landbrugsprodukter, og det ærede Medlem nævnte her Frø og Heste — jeg antager, det var en Fortalelse; jeg antager, Hr. Hedegaard mente Kvæg. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører om, hans Udtalelser i saa Henseende, men rigtignok i en anden Betydning, end han mener. Det er fuldkommen rigtigt, at den Eksportafgift, der her er foreslaaet af den højtærede Landbrugsminister, ikke kan ligestilles med tidligere erlagte Eksportafgifter for Landbruget. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa Forskellen. Her er Forholdet dette, at man kræver en Eksportafgift af en Vare, som man ikke kan undvære her hjemme; ved Eksport deraf kan man faa en Indtægt for Statskassen til Nedsættelse af Skattebyrderne, medens man netop ved dette Forhold — at eksportere Kornvarer og Foderkorn — skader den langt overvejende Del af det danske Landbrug. De Eksportafgifter, der tidligere er erlagte i saa Henseende, havde en helt anden Virkning. Maa jeg nævne den vigtigste og væsentligste; det var den Eksportafgift, der blev erlagt ved Eksporten af Kvæg til Tyskland. Grunden til, at den blev gennemført, var et Pres fra England gaende ud paa, at vor Eksport Syd paa skulde begrænses til 6 000 Stykker pr. Uge. En saadan Begrænsning af Eksporten fremtvang en uendelig Uensartethed i Prisforholdene paa Kvægmarkedet herhjemme. Det vilde være en Lotterigevinst for den Kvægbruger i Danmark, der tilfældigvis kunde faa den Eksportpris, der var aftalt med Udlandet, medens Hjemmemarkedets Pris laa helt op til 200 Kr. lavere pr. Dyr. Eksportafgiften blev uden Indskrænkning med yderligere Tilskud fra Statskassens Midler brugt til at købe Kød for, og derved blev der skabt et stærkt og købedygtigt Hjemmemarked for langt den overvejende Del af Kvægproduktionen paa det daværende Tidspunkt. Det var en Eks-